

fabrycz zyl, jako jedyn wošebny Herempel na jpredy jeneje wulkeje Newjeru we Thomaschu, potom jeneho krašneho Posnacza wot Krystuša, so ton newjerjazy Thomasch njetk niz jeno wjeri, so je Krystus wot Morwuch horjestanyl, ale kwali jeho tež jako teho praweho wjerneho Boha. My zemmy šebi tehodla prjotk stajicž:

Thomaschowu Newjeru a Posnacze.

I. Zeho Newjeru a Krystušowe lubošne Sadzerjenje pschi nej:

II. Potom jeho Posnacze.

a) Čzi dwje Shtuzy šluzitaj ktemu, so my wufnemmy a šo troschtujemy, hacž my runje tež newjerjazy byli, aby hiščeže małowjerni šmy, so nas Krystus tehodla preječ neczišne, ale hacž najnadnišcho šo po nami horje bradž a nam tež kpraweje Wjeri (jeli so hewak šami zemmy) pomhacž ze.

Dziwacž pak šo tola jedyn moč, najpredy čzohodla tola čzi Japoschtolšo šwoj hegen Rječ a Hanibu tak wopišali šu, a čzohodla ta Zyrkej tu Wjez tak dziwnje wustajila je, so šu šo tajke Historije runje na te japoschtolške Dny prjedowacž dyrbjale, kotrež jim tola kmalej Čzeszi pišane šu? Pšchetož temu Japoschtolkej Thomaschej je to šnadnej Čzeszi, so won tak šašaklje a twerdže we Newjeri tšjal je. Tak tež na šw. Jakuba lajujemy, kak štaj won a jeho Bratr zylaj taj najweczaj bycz; a na šw. Bartroma, kak šu šo čzi Wuczomnizy šami beš šobu wuryczowali, a kojždy je zyl lješči bycz; dale, so Matthej jedyn Zlonik a šjawny Rječnik byl je. So by šo šdało, jako by ljepe bylo wot teho melczecž, dyžli wele pišacž a prjedowacž.

Alle to je zylje hinaš kšofsemenju. Pšchetož nam neje wo to čzinicž, so bychmy, (kajž Podjanszy) tych Šwjatych wošoko čzeszili a kwalili. Wot teho budžemy my mało Wuzitka a Troschta mjecz. Alle so bychmy nadnimi wufnyli, kak šmjelny a nadny Boh je,

a škajkej Ščerpliwoszju Boh tych Rješchnikow šneše; tola pak tajkich Rješchnikow, kotšiz we Nepotšiwoszi newostanu, ale šo wuczicž a šchtrafowacž dadža, šo tak Krystušej wobrocza a šo polješchuja; a so bychmy štajkich Herempylow widžili, so we tym, šchtož my wot Naturity šmy, jene jara šnadne Rosdžjenje beš nami a tymi lubymi Japoschtolami je, dokelž woni, runje jako my, Rješchnizy byli šu, a šo tak husto pšchekwatali šu, jako my, a šo tehodla tež jeno teho trošchtowali šu, so je Krystus dobrocziwy a nadny. So bychmy tež my tehodla nesazwyblowali, dy bychmy tež my rune, aby tež weczje Šštaboszje a Brachi na šebi namakali, ale šo jich Herempla troschtowali, a šonadzeli, so budže Krystus šnami tež Ššobuczepenje mjecz, a niz šchitko nadnami šchtrafowacž, šchtož šchtrafowanju je, ale šo budže to pšcheladowacž a pomhacž, so bychmy Rječow pšchišchli a fromnišchi byli.

Tajkeje Ursachi dla ryczi a wola šo wot teho lubeho Thomascha dženzša nawšchitkich Rljekach, we kajkej rosnej Newjeri won tšjal je, škotrež jeho ništo neje moč wušbjencyč. Won bješche podla byl a šobu pošnal, jako Wjetyr prajesche: Ty šy Krystus, teho žiweho Boha Šsyn, Matth. 16, 16. Won bješche te krašne wulke Dziwy Krystušowe widžil, a we jeho Meni šam wulke Dziwy čzinit. Won bješche Krystuša čzasto a husto prjedowacž šlyšchal, so won je to Žiwenje a ta Prawdosz, so budže won šwoje Žiwenje wostajicž a je šašo wšacž, a na tšeczi Džen šašo štandyč wot Morwuch.

Alle njetk, dyž wje, so Krystus wumrjel a porebany je, da je to šchitko pola neho tak šabyte, so šebi won na to nepomyšli, so by Krystuša šašo widžicž dyrbjal. A šchtož hiščeže to najhoršche je, jako najpredy te Zony a potom Wjetyr a po Wjetyri taj dwaj